

Jantje, den hemel en d'helle

K goan junder een vertelseltje vertellen? een vertelseltje " Oh ja wien dat niet zoe weten ik zien een westvloaming een westfleut lik of daj giendere zegt **ut Brugge ton nog**; altijd gewerkt in de keuken,

gekend en minder gekend, menschen eten gegeven bie de geboorte en bie den doad, in geluk en verdriet....Mo vorol veel plezier en leute. "

Bon Een vertelseltje dus over woar dat **ier bezig zien in den hof zoe moeten omme droaien**, alle vo mien toch. Mo ook wat eten kan tewege briengen bie menschen.

Gewone menschen ,oarme luzen en rieke stinkers. Kleene dikke en groate lange , jonk en oet. Alle menschen lik giendere en ikke .

Dus nog een ki een vertelseltje ,een vertelseltje over Jantje, de nemel ... en delle.

Zo Jantje je kent giender em wel;niet te groat weunt hier een stroate verdere,up den hoek, de **plezanten hoek**.

Wel lange lange geleen, toen de bestjes nog kosten spreken....Nein ,neinein, ...zo oet is tie nog nie mo gow toch ol meer zomers geleen dan dak up mien anden en voeten kunnen tellen.

Ewel tonne a Jantje een problèmtje, allee eerder iets wat dat ie oltijd en ieder navond vo dat ie ging gon slapen ieder ki wère bie z'n vrouwe te berde brocht.....

"Kristatje , zeg, Kristatje, joeng ikkke kun do echt nie over hē, allē gif toe gēel oes leven werken en ton ost ollemoale gepaseerd is em me een bitje sanse en ton meugen wiender no den emel."

"En voe wa , wètje t'giender , e wel ik ook nie mo ost wo; is ton moeten we de geel den dag riestpap met goeden lepeltjes eten."

"Nu tis nie da kik da nie mogen wè, hē Krista, gelijk of daj gie da gréet makt. Go sè twoater kom dol in mn multje. Versche echte melk en goeie sukere, en ton die vanille en saffraan. Ja

Ge kut danie nie muegen. "

"Mo a olle dagen, nee ook voe mien is da te vele. "

"Nooit gèn stikstje vlees of een bitje vis, of fruit de mère , wulloks en krèfte, gèernoars jongens toch en schoane grote oesters. Ja,das lek m'n liptje ē. "

"Mo neen , riestpap in en riestpap ut."

"E tis toch woar he Krista. "

En en god bewoare me mo ost slècht of lopt muege k no d'helle.

Branden an de stoafe , olle dagen in d'hitte en een deel bokkepoten en ne steêrt. En kweeten nie eens of da je do nu en ton tog E twa voet eten krieg. Moa k'peinzen dat up zn best e droage stutte go zien.

Of zjust e bêtje woatere meschien. En nooit e ke een glas wien lik of da je gie zo geren et, hē Krista. "

Krista die da olle dagen moet an h'oaren, en ton ol lange beu was, wist da ze vor ol nie te véele moest antwoarden, want da Jan anders toch nie goenk stoppen.

Zeid olleene mo "Ja Jan tis just Jan"

En Jan die viel din slape, en Krista ook, en die nacht ewel ēh dien nacht gebeurderde er wa spēsioal.

Et twa woare da je giender ollemolle van up joender gat go vollen.

E wel he tons da Jantje endelikke in slape was gevollen en lag te roenken gelijk tgelukkigste zwientje up de wêreld. Tonne oarde Jantje inneens z'n name roepen,

"Jan, Jantje" , mmmh gromde Jan. JAN, JAN mo nu vele luddere. Euh, Euh Ja Krista wadde ister. En Jan keek int ronde . Mo Krista lag nog geweune te slapen . Wie roept er hier , wadede ist er ier goande.

Jan , tis den deen van iere boven, je wit wel, den dienen wo da je zo vele vragen voaren et over den hemel end'helle.

"Jamoh" zei Jantje wo zie je hie kunne kik joen nie zien.

Das voe nieten nie nodig. Nu moje gie juste lusteren en kieken heeel goed kieken.

Jamoh jamoh en wo moe kik tonne no kieken.

Ewel volg mien en je got wel zien.

En tope giengen ziender up weg. En achter een tietje kwamen zindere an een goate deure. "Go mo binnen" zeit den dienen van hier boven tegen Jantje.

En heeel voorzichtig dei Jantje die deur opene en ging no binnen. En eest moest ie passeren an heel grote vieren , en Jantje zen ogen begosten een bitje te blinken, want lik of da we ollemolle weten is viertje stoken etwa da Jantje gēren doet.

Mo twas do wel warme heel warme. En dus begost Jantje te dagen dat ie wel in den helle moeste zien.

E bitje verdere kwamt ie in een gélē groate zoale. En wat dat tie doch zag kosten zijn eigen ogen zelfs nie geloven.

Up de tafels stoend schonste en tbeste eten en drienken da je mo kunt peisen.

Fruits de mère met levende vesche kreften en oesters , tongstjes in beuter gebakken, en groensels die zelfs Jantje nie in zen nen hof ka kweken. En vlees , mo joegens toch zo een schoon vlees, Rosbief en lamscarreetjes.

“das hier d’helle nie mo de n’hemel ” zei Jantje.

“Jan” burrelde den dien van hier boven, ge kiekte gie nie goed. Upnieuw betere kieken.

En tonne keek Jantje e bêtje betere en zag tie wa da den deen van hier boven bedoelde.

Gin een van ol die mensen die do zat was aan teten, want ze kosten der nie an. Woar dt under oarmens en handen normaal zitten zaten er geweun a groate foerchette. U foerchette die nie lang genoeg was om ol da eten te kunnen pakken en in undere moend te steken.

En ollemoale zitten ze no mekoor te klauwen en te krabben, en niedrig te zien. Griest en groaw in under oangezicht. En ja das dus wel degelik d’helle he , ol die goeie dingen en der nie van kunne genieten.

Goe gezien zei den dien van hier boven , goe gezien. Nu, nu goan we e bêtje verdere.

En zo gezeit zo gedoan. En achter en bêtje kwamen ze an een nieuwe poarte. Alle nieuwe t’was eigenlijk just den zelfsten of den dezen van d’helle.

En just gelik in d’helle passeerden ze eest an e deel groate vieren. En dor achtere in e groate zale vul met de beste gerechten. Just het zelste gelik in d’helle

“Jamo wa is dat ier ,peist Jantje worom zoek ik mien beste doen vo no den hemel te kommen olles is just het zelfste of lik in d’helle, wat em me dor an.

En upnieuw buldert den dien van hier boven”Jan ge moet betere kieken” “VEEL BETERE; OF GE GOT NOOIT WETEN”

En ton , ja ton keek Jan gelik dat ie moest kieken en zag tie t licht gelik da me zeggen.

Olles was tzelste gelik in d’helle en ook ier an de menschen gin oarmtje s mo foerchetten an under lief. Mor in tegenstellienge van d’helle was iedereen ier an t lachen en vorrol an t’ eten .

Want iedereen helpte ier mekoar , t’eten da ze pakten was nooit voe under zelve mo vo de mensen roend under . Iedereen gaf an iedereen en helpte mekoar. En iedereen zag ter ton ook vree gelukig ut.

Up slag was Jantje were gewuen in z’n bedde en den dien van hierboven vertrokken.

En Jan ewel Jan wist nu dat den hemel derin bestoend mekoar t’helpen wo da kan , da geven belangriker is dan kriegten en dat niet allene ier boven mo zekere ook ier beneden.

En sinds ton kennen we Jantje als die schone mens die oltied kloar stot voe un anderen t’helpen en azo t leven hier in den nof zo vele aangenamer maekt.

